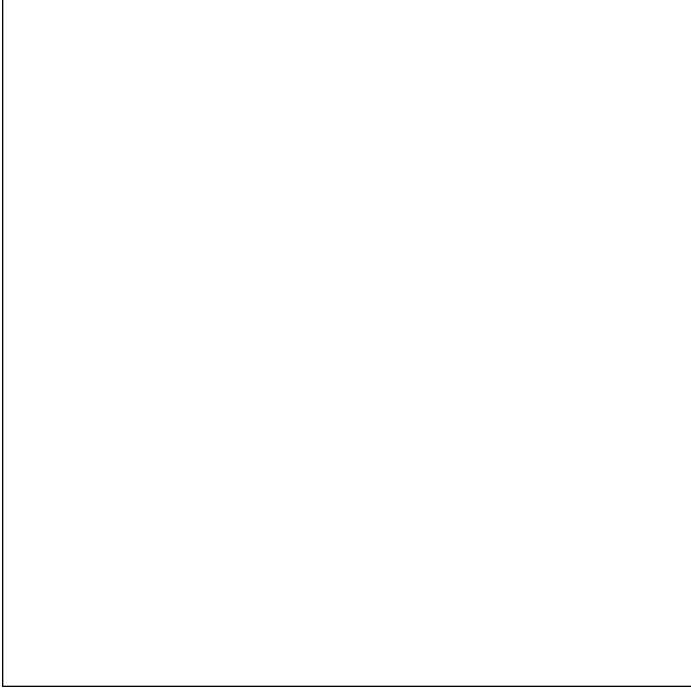

Büükannemin muzlari

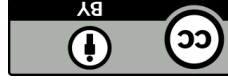
✎ Ursula Nafula
✉ Catherine Groenewald
📁 Leyla Tekül
📊 4
🗺️ Türkiye

Global Storybooks
globalstorybooks.net

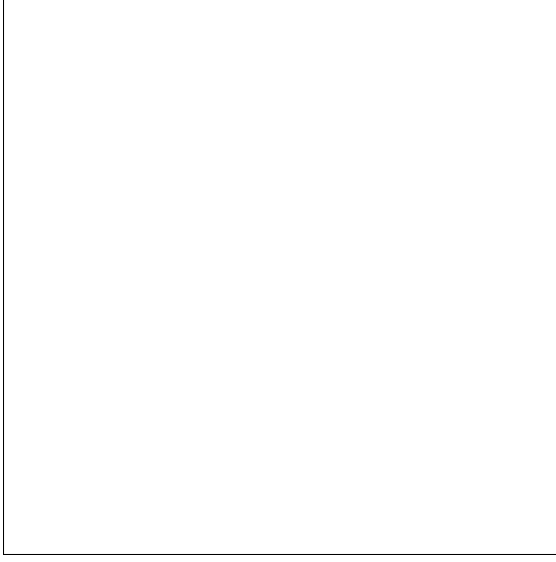
Büükannemin muzlari

✎ Ursula Nafula
✉ Catherine Groenewald
📁 Leyla Tekül

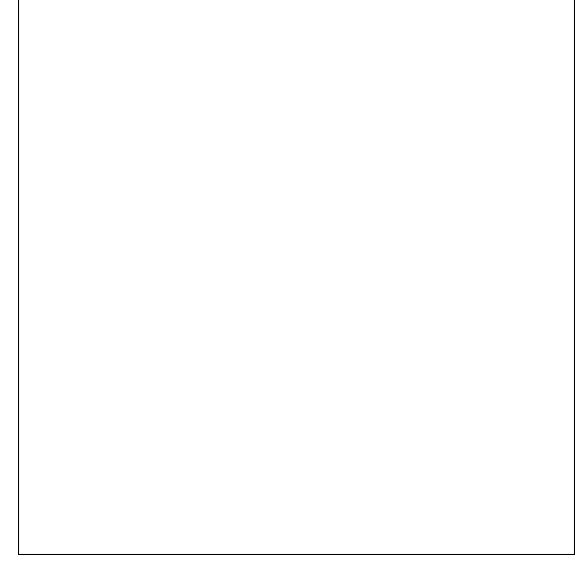

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

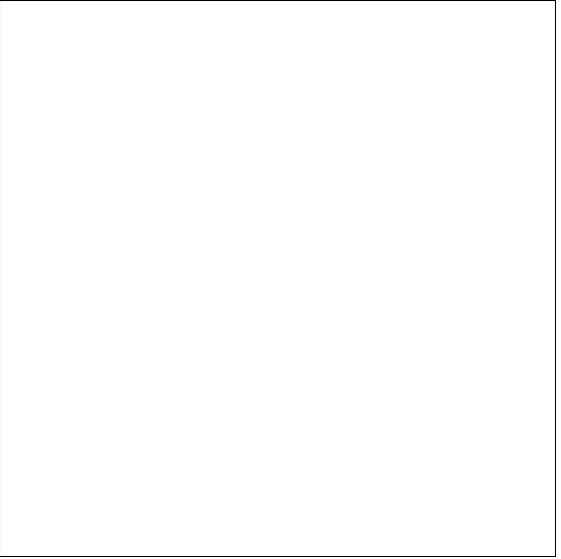

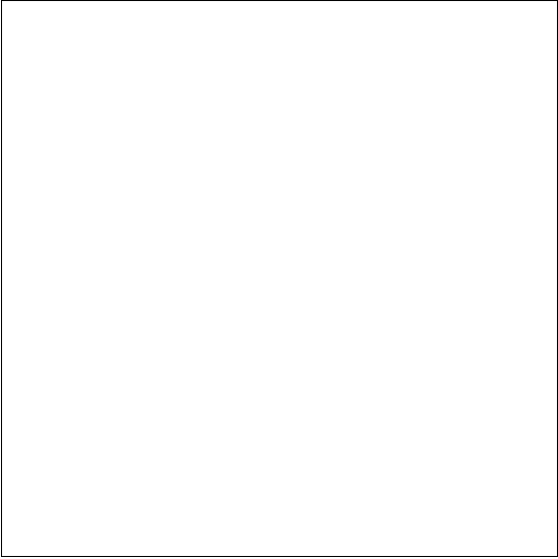
Büyükannemin bahçesinde bütün güzel meyvelerden vardı. Ama en iyileri muzlardı. Büyükannenin bir çok torunu olduğu halde beni özellikle sevdiğini gizliden gizliye biliyordum. Beni sık sık evine davet ederdi. Hatta benimle küçük sırlarını da paylaşırdı. Benimle paylaşmadığı bir sırrı vardı : muzları nerede olgunlaştırdığı.

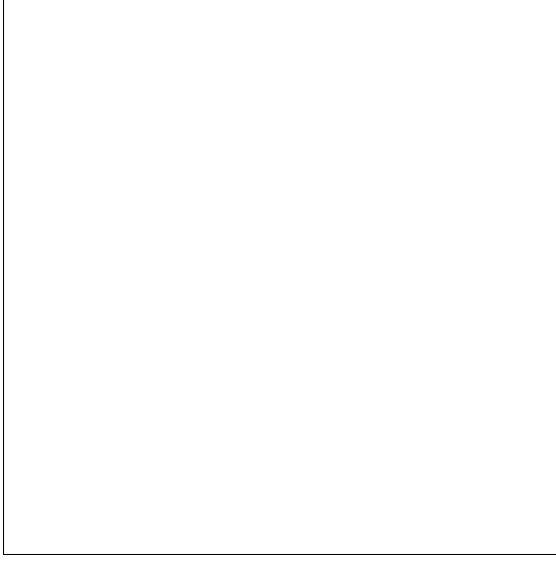
O akşam annem babam ve büyükannem toplanıp beni yanlarına çağırdılar. Ne diyeceklerini biliyordum. O gece yatağıma yattığımda bir daha hiç bir şey çalamayacağımı da biliyordum, ne büyükannemden, ne annemden, ne babamdan, ve tabii ki ne de herhangi bir kimseden.

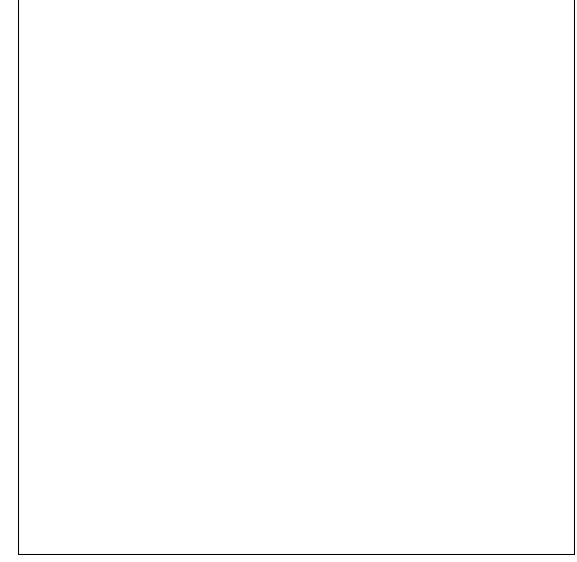
Bir gün Büyükanne'nin evinin dışında
samandan yapılmış büyük bir sepet
gördüm. Ne olduğunu sorduğumda
sadece "Benim sihirlî sepetim," dedi.
Sepetin yanında büyükanne'nin zaman
zaman ters yüz ettiği muz yaprakları vardı.
Merak etmiştim. "Bu yapraklar ne işe
yarıyor büyükanne?" Tek aldığım cevap
şuydu, "Onlar benim sihirlî yapraklarım."

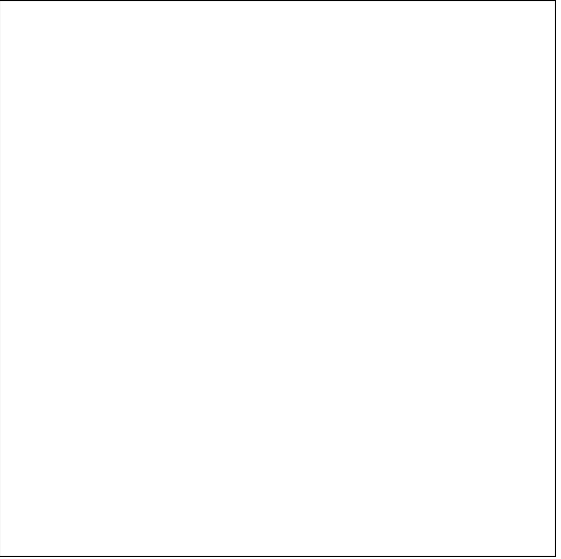
Ertesi gün semt pazarı günüydü.
Büyükanne'm hep erkenden uyanıp
oğunlaşan muzları ve diğer meyveleri
toplar pazara satmaya götürürdü. O gün
onu ziyaret etmek için çok acele etmedim.
Ama yakında nasılsa görecektim.

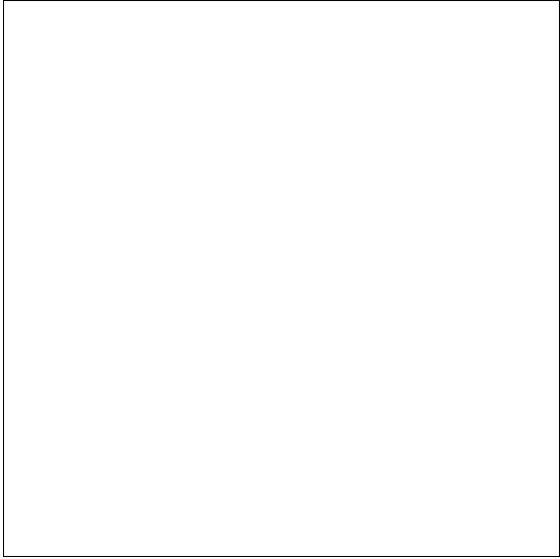
Büyükannemi, muzları, muz yapraklarını, ve büyük saman sepetini izlemek çok ilginçti. Ama beni bir iki iş için anneme yolladı. "Büyükanne lütfen kalıp senin hazırlıklarını izleyeyim..." "İnadı bırak çocuğum, sana ne diyorsam onu yap," diye ısrar etti. Bende hemen eve koştum.

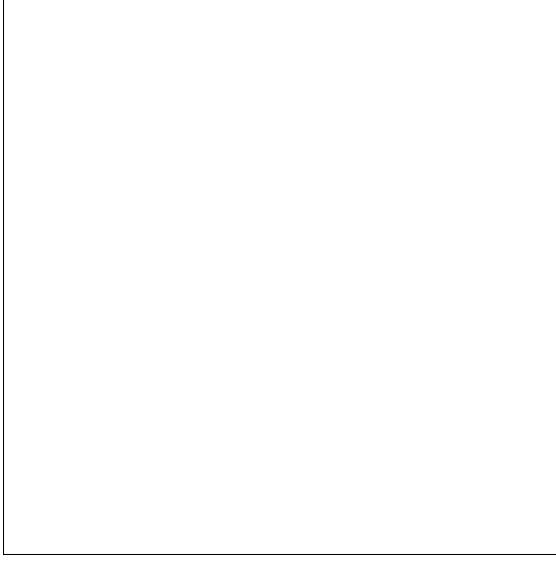
Sonraki gün, büyükannem bahçede sebze toplarken, gene gizlice muzlara bakmaya gittim. Aşağı yukarı hepsi olgunlaşmıştı. Dayanamayıp dört tanesini aldım. Yavaşça kapıya yaklaştığımda, büyükannemin dışarıda öksürdüğünü duydum. Hemen muzları elbisemde saklayıp yanından yürüyüp geçtim.

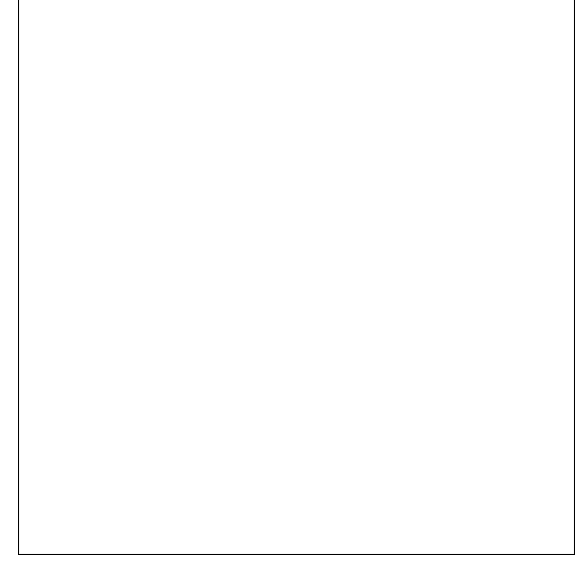
Geri döndüğümde büyükannem dışarıda oturuyordu ama görünürde ne sepet ne de muzlar vardı. "Büyükanne, sepet nerede, muzlar nerede..." "Ama aldığım tek cevap şuydu, "Benim sihiri! yerimdeler;" Çok can sıkıcı bir durumdu.

Ertesi gün büyükannem annemi ziyarete geldiğinde hemen onun evine koşup muzlara bir kez daha baktım. Bir sürüsü olgunlaşmıştı. Birini alıp elbisemin içine sakladım. Sepeti tekrar örttükten sonra evin arkasına geçip onu çabucak yedim. Şimdiye kadar yediğim en lezzetli muzdu.

İki gün sonra, büyükannem beni yatak odasından bastonunu getirmeye gönderdi. Odanın kapısını açar açmaz olgunlaşmakta olan muzların keskin kokusunu duydum. İçerdeki odada büyükannenin büyük saman sepeti vardı. Eski bir battaniye ile örtülmüştü. Örtüyü kaldırıp o nefis kokuyu içime çektim.

Büyükannenin sesiyle irkildim. "Haydi, nerede kaldın? Çabuk bastonumu getir bana." Hemen bastonunu ona yetiştirdim. "Neden gülümsüyorsun sen?" diye sordu büyükannem. O anda fark ettim ki onun sihirli yerinin sırrını keşfettiğim için hâlâ gülümsüyordum.